Analize și opinii

Ovidiu Tânjală: Liz Simion

Acum 16 minutes 8 Vizualizari 4 Timp de citire

În septembrie 2022 doamna Liz Truss a propus o reducere drastică a cheltuielilor bugetare a Regatului Unit propunând, printre altele, o tăiere a impozitului pe venit de 45%. Imediat lira sterlină s-a devalorizat drastic atât față de dolar cât și față de euro. Piețelor financiare au devenit volatile, dobânzile au crescut. FMI a emis o avertizare în care erau criticate măsurile propuse de primul ministru libertarian Truss estimându-se că acestea au ca și consecință inegalitatea socială (sic). Președintele american Biden a caracterizat bugetul doamnei Truss ca fiind o greșeală în vreme ce agenția de evaluare Moody's a evaluat negativ bugetul guvernului Truss. Economiști precum Summers sau Roubini – the usual suspects – au criticat, de asemenea, bugetul. Presa – în cvasi-totalitate – a criticat vehement primul ministru și măsurile economice propuse de acesta. În cele din urmă sondajele de opinie au arătat prăbușirea popularității cabinetului Truss.

Doamna Truss – ultimul prim ministru britanic care a încercat să deraieze Regatul Unit de pe toboganul falimentului – a fost silită să demisioneze în mai puțin de două luni de la numire.

Istoria guvernului Truss este extrem de folositoare atunci când dorim să explicăm natura vremurilor pe care le trăim. Este o istorie scurtă și brutală, practic întreaga societate britanică s-a coalizat împotriva primului ministru, de la așa zisul mediu de afaceri la sindicate, de la lumea academică la piețele financiare totul petrecând-se sub reflectoarele presei într-un vacarm de huiduieli produse de politicienii socialiști (adică cvasi-totalitatea politicienilor) britanici sau de aiurea.

Acum știm că doamna Truss a încercat să facă ceea ce trebuia demult făcut, domnul Milei ne-a predat tuturor această lecție, instrumentul didactic preferat de acesta fiind o drujbă. Nolens volens elitele dar și britanicul de rând vor trebui să și-o însușească, drujba va tăia cu atât mai adânc cu cât întârzierea cu care va fi aplicată soluția Truss va fi mai mare.

Faptul că elitele academice, birocrația internă și internațională (FMI, Bănci Centrale, diverse organisme ale statului), presa, diverși politicieni etc se coalizează spontan împotriva unor tăieri bugetare drastice este până

Acest volum are și meritul de a ne face suspicioși față de corporatism. Cu alte cuvinte întrezărim acum de ce nu doar diverse instituții ale statului modern, social și democrat dar și așa zisa piață liberă tind să dea un vot de blam reformelor libertariene în vremuri ca ale noastre, atât de dominate de corporatism.

Să lăsăm reformele ratate de doamna Truss pe malul Tamisei, să revenim acasă pe cheiurile Dâmboviței. Suntem în plină isterie anti-Simion, ni se vorbește de principii, de dl. Putin, de fascism și de alte chestiuni ce-mi sunt mai mult sau mai puțin indiferente dar fiind contextul propagandistic. Dincolo de propagandă mai avem însă și chestiuni care țin de aria de cuprindere a pieței care par să penalizeze o eventuală victorie electorală a domnului Simion. Scăderea bursei, modificarea cursului de schimb leu-euro în defavoarea leului par să nu-i fie favorabile domnului Simion.

Sunt două nivele la care propaganda poate fi identificată și respinsă. Dpdv pragmatic economia românească nu se finanțează prin bursă, volumele tranzacționate sunt infime, cu totul lipsite de relevanță economică, scăderea sau creșterea bursei românești într-o zi sau într-alta poate fi la îndemâna aproape oricui. De asemenea, cursul leului este corelat artificial cu euro (adică prin intervenția BNR), din păcate România ante-Simion dorește să adopte euro iar una din condiții este stabilitatea cursului față de euro (să sperăm că o Românie post-Simion va reevalua acest obiectiv lăsând euro să curgă la vale, cursul leului ar trebui corelat în funcție de prețul aurului, leul ar trebui să devină convertibil în aur). Mai apoi, este firesc ca dl. Manole Isărescu să-și permită anumite jocuri politice, soluția la astfel de dezvoltări este ca, după ce va fi venit la putere, dl. Simion să-l pensioneze pe dl. Isărescu, eventual prin desființarea BNR. La nivel ideatic însă trebuie mereu să-l avem în minte pe Schumpeter, să înțelegem că revenirea dinspre corporatism către capitalism este principala sarcină a domnului Simion.

Doamna Truss a eșuat pentru că nu a avut un mandat popular pentru a face tăieri de buget. Dl. Milei a avut succes, și-a putut folosi drujba după voie pentru că a avut un mandat popular în acest sens, dl. Milei a fost corect și cinstit, le-a spus argentinienilor exact ce va face. Ecuația Truss vs. Milei are o componentă morală, aceasta va fi în zilele ce urmează extrem de semnificativă pentru dl. Simion.

de Ovidiu Tânjală

Despre autor

editor